

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 93

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 2 februarie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
ACTE ALE SENATULUI				
1.	— Declarație privind angajamentul de întărire a eforturilor legislative și a rolului său în vederea prevenirii și combaterii oricăror forme de instigare la ură sau a unor atitudini extremiste, antisemite sau de negare a Holocaustului, precum și pentru comemorarea victimelor Holocaustului	2–3		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI				
24.	— Decizie privind acordarea autorizării pentru CISCO SYSTEMS ROMÂNIA — S.R.L. și CISCO INTERNATIONAL LIMITED privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G	3		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
M.194/2022/179/2022/165/C/2023/9.507/2022/389/2022/48/2023/4.297/2022.	— Ordin al ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Informații Externe, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și al directorului Serviciului de Protecție și Pază pentru aprobarea baremului medical privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați/reîncadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/polițiștilor de penitenciare.....		4–5	
		396/2022/883/2023.	— Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale și al ministrului finanțelor pentru aprobarea Procedurii privind calculul, încasarea și plata impozitului, precum și obligațiile declarative stabilite în condițiile art. 4 ² din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului	6–9
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE				
		Decizia nr. 72 din 7 noiembrie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	10–15	

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECLARAȚIE****privind angajamentul de întărire a eforturilor legislative și a rolului său****în vederea prevenirii și combaterii oricăror forme de instigare la ură sau a unor atitudini extremiste, antisemite sau de negare a Holocaustului, precum și pentru comemorarea victimelor Holocaustului**

Pornind de la principiul fondator al Cartei Națiunilor Unite „pentru a salva generațiile viitoare de flagelul războiului”, mărturie a legăturii de neșters dintre Națiunile Unite și tragedia unică a celui de-Al Doilea Război Mondial, și preambulul Declarației Universale a Drepturilor Omului, care afirmă că nesocotirea și disprețul față de drepturile omului au avut ca rezultat acte barbare care au revoltat conștiința omenirii,

reamintind Declarația Universală a Drepturilor Omului, care proclamă că oricine are dreptul la toate drepturile și libertățile prevăzute în aceasta, fără distincție de orice fel, cum ar fi rasă, religie sau alt statut,

reamintind și subliniind articolul 3 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, care prevede că orice persoană are dreptul la viață, libertate și securitate personală, și articolul 18 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care statuează că toată lumea are dreptul la libertate de gândire, conștiință și religie,

reamintind Convenția pentru prevenirea și pedepsirea infracțiunii de genocid, care a fost adoptată pentru a evita repetarea genocidelor, precum și cele comise de regimul nazist,

pornind și respectând angajamentele României la nivel internațional în materie de drepturi și libertăți umane, ca fundație sine qua non a umanității și întregului sistem de organizare și funcționare a societății umane,

pornind și subliniind rolul-cheie al Senatului României la nivelul statului român și în apărarea și promovarea drepturilor și libertăților umane,

reamintind că Holocaustul, care a avut ca rezultat uciderea a o treime din populația poporului evreu, împreună cu nenumărați membri ai altor minorități, va fi pentru totdeauna un avertisment pentru toți oamenii cu privire la pericolele urii, bigotismului, rasismului și prejudecăților,

onorând curajul, dedicarea, dăruirea și sacrificiul tuturor celor care au luptat împotriva Holocaustului și au susținut, indiferent de preț, victimele acestuia,

Senatul României:

— reiterează că înțelege pe deplin rolul și responsabilitățile ce îi revin față de tratarea la adevărata importanță și consecință a Holocaustului și față de victimele sale și memoria lor, precum și în orice act de prevenire și combatere drastică a oricăror urme sau tendințe de repetare a Holocaustului;

— consideră că lecția odioasă a Holocaustului reprezintă și trebuie să reprezinte pentru întreaga lume o responsabilitate în plus de a contribui în mod continuu la monitorizarea, prevenirea și combaterea oricăror încălcări ale drepturilor și libertăților umane, oricăror acte de antisemitism la nivel verbal sau fizic atât în mediul offline, cât și în mediul online;

— subliniază necesitatea implicării tuturor instituțiilor statului român și a tuturor cetățenilor în toate domeniile de activitate și de viață privind respectarea și promovarea drepturilor și libertăților omului;

— reafirmă fără drept de apel valorile și principiile umane și ale umanității, importanța statului democratic și de drept și a apărării sale;

— exprimă, în acest context, dorința și voința clară a respectării responsabilităților sale și de întărire a tuturor demersurilor în materie de condamnare a Holocaustului sau oricăror fapte de nerespectare, desconsiderare sau de atentat la adresa drepturilor și libertăților umane și în materie de protejare a tuturor indivizilor, indiferent de rasă, religie, etnie, vârstă, sex și a comunităților expuse la acestea;

— reamintește că statul român înțelege responsabilitățile ce îi revin în ceea ce privește comemorarea și cinstirea victimelor Holocaustului și a celor care au luptat împotriva lui, fapt dovedit anul trecut prin adoptarea unei legi care prevede că, începând cu anul școlar 2023—2024, disciplina „Istoria Evreilor. Holocaustul” va fi cuprinsă în planurile-cadru ale învățământului liceal, iar în anul 2019 a fost adoptată Legea nr. 174/2019 privind înființarea Muzeului Național de Istorie a Evreilor și al Holocaustului din România, cu completările ulterioare;

— reamintind rolul esențial din ce în ce mai crescut al respectării și promovării drepturilor și libertăților omului în contextul sanitar și geopolitic al ultimilor 3 ani, în care întreaga omenire s-a confruntat cu efectele și consecințele pandemiei de COVID-19 și ale invadării Ucrainei de către Rusia;

— declară că astăzi, în prezența supraviețuitorilor, stăm împreună pentru a ne aminti și a reafirma importanța combaterii și prevenirii oricăror manifestări care aduc prejudicii sau anulează drepturile și libertățile umane;

- se angajează de a modifica Regulamentul de conduită al parlamentarului în sensul de a introduce sancțiuni în ceea ce privește discursul instigator la ură sau unele atitudini extremiste, antisemite sau de negare a Holocaustului;
- se angajează cu fermitate la întărirea eforturilor legislative pentru comemorarea și cinstirea victimelor Holocaustului și ale încălcărilor drepturilor și libertăților umane și de condamnare drastică a Holocaustului și a oricăror acte similare;
- se angajează cu fermitate la modificările și îmbunătățirile legislative necesare acoperirii lacunelor în materie de drepturile și libertățile omului;
- declară că, potrivit rolului și atributelor sale în statul român, se angajează ca nicio generație prezentă și viitoare a României să nu mai fie victima actelor de trădare și desconsiderare a ființei umane;
- omagiază victimele Holocaustului din România și de pretutindeni și invită la un moment de reculegere;
- propune inițierea Pactului național de neuitare a Holocaustului și a victimelor sale și de prevenire a oricăror tendințe și acte de încălcare a drepturilor și libertăților omului.

Declarăm că apărarea și garantarea drepturilor omului nu reprezintă o opțiune. Ele sunt și trebuie să fie originea și baza tuturor acțiunilor și deciziilor noastre. Să le tratăm, atunci, ca atare. Pentru că pacea, siguranța, umanitatea, prezentul și viitorul democrației în lume au un singur răspuns și o singură soluție: drepturile și libertățile omului ridicate la rang de formă firească de a fi! Nu uităm. Nu repetăm!

Această declarație a fost adoptată de Senat în ședința din 1 februarie 2023.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALINA-ȘTEFANIA GORGHIU

București, 1 februarie 2023.
Nr. 1.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind acordarea autorizării pentru CISCO SYSTEMS ROMÂNIA — S.R.L. și CISCO INTERNATIONAL LIMITED privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 6 din 12 ianuarie 2023 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de CISCO SYSTEMS ROMÂNIA — S.R.L. și CISCO INTERNATIONAL LIMITED, precum și Adresa Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării nr. 208/107 din 31 ianuarie 2023, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/2.974/MN din 30 ianuarie 2023,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă CISCO SYSTEMS ROMÂNIA — S.R.L. și CISCO INTERNATIONAL LIMITED autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate

sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 2 februarie 2023.
Nr. 24.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
Nr. M.194 din 22 noiembrie 2022

SERVICIUL ROMÂN DE INFORMAȚII
Nr. 9.507 din 12 decembrie 2022

SERVICIUL DE TELECOMUNICAȚII
SPECIALE
Nr. 48 din 10 ianuarie 2023

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Nr. 179 din 29 noiembrie 2022

SERVICIUL DE INFORMAȚII EXTERNE
Nr. 389 din 16 decembrie 2022

SERVICIUL DE PROTECȚIE
ȘI PAZĂ

MINISTERUL JUSTIȚIEI
Nr. 165/C din 1 februarie 2023

Nr. 4.297 din 22 decembrie 2022

ORDIN

pentru aprobarea baremului medical privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați/reîncadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/polițiștilor de penitenciare

Având în vedere dispozițiile art. 36 alin. 1 lit. d), e), g) și k), ale art. 38 alin. 1 lit. c), e) și h) și ale art. 40 alin. 1 lit. b)—g) din Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 2 alin. (2) din Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 12 alin. (3) din Legea nr. 446/2006 privind pregătirea populației pentru apărare, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 11 lit. d) din Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 270/2015 privind Statutul rezerviștilor voluntari, republicată, cu modificările ulterioare,

pentru aplicarea art. 61 din Legea nr. 446/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 23 alin. 3 din Legea nr. 14/1992 privind organizarea și funcționarea Serviciului Român de Informații, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (3) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 10 din Legea nr. 92/1996 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Telecomunicații Speciale, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 alin. (3) din Legea nr. 191/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Protecție și Pază, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale, ministrul afacerilor interne, ministrul justiției, directorul Serviciului Român de Informații, directorul Serviciului de Informații Externe, directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale și directorul Serviciului de Protecție și Pază emit prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă baremul medical privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați/reîncadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/polițiștilor de penitenciare, prevăzut în anexa*) care face parte din prezentul ordin.

(2) Pentru Ministerul Apărării Naționale, examenul medical se efectuează în unitățile sanitare militare subordonate Direcției medicale a Ministerului Apărării Naționale.

(3) Prin excepție de la alin. (2), în situația în care în cadrul examenului medical sunt solicitate investigații medicale suplimentare care nu pot fi efectuate în unitățile sanitare militare, investigațiile medicale sunt efectuate în unități sanitare de stat.

Art. 2. — (1) Pe perioada școlarizării în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, denumite în continuare *instituții de învățământ militar*, înainte de absolvire, elevii și studenții se expertizează după criteriile specifice instituției beneficiare, de către comisiile de expertiză medico-militară aparținând

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

instituțiilor din care fac parte instituțiile de învățământ menționate, iar avizarea deciziilor medicale se face de către comisiile centrale de expertiză medico-militară ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Afacerilor Interne, Serviciului Român de Informații, după caz, în situația în care competența nu aparține altui organism specific.

(2) Studenții cărora li se acordă grade militare sunt expertizați, din momentul primirii primului grad militar, conform criteriilor medicale specifice personalului în activitate.

(3) Absolventul unei instituții de învățământ militar, până la acordarea primului grad, se expertizează conform criteriilor medicale specifice personalului în activitate.

(4) Prevederile alin. (1) se aplică și elevilor și studenților instituțiilor de învățământ civile pregătiți pentru nevoile sistemului național de apărare, ordine publică și securitate națională.

(5) La solicitarea scrisă și argumentată a persoanei expertizate sau la solicitarea structurilor implicate în activitatea de expertiză medico-militară, cu aprobarea președintelui comisiei centrale de expertiză medico-militară și/sau a șefului/directorului direcției medicale, expertiza medico-militară se efectuează la comisia de expertiză medico-militară de pe lângă spitalul militar/spitalul care monitorizează pacientul.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin aplicabile polițiștilor de penitenciare din sistemul administrației penitenciare se aplică în mod corespunzător și pentru încadrarea polițiștilor în serviciu/polițiștilor de penitenciare din Ministerul Justiției și celelalte unități subordonate ale acestuia.

Art. 4. — Examinarea medicală a candidaților înscriși la concursurile de admitere în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, precum și la cele de ocupare a posturilor vacante din instituțiile din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională se realizează potrivit baremului medical prevăzut de actele normative în vigoare la data publicării anunțului de concurs.

Art. 5. — La articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul privind constituirea, organizarea, funcționarea și atribuțiile comisiilor de expertiză medico-militară, aprobat prin Ordinul ministrului apărării naționale, al ministrului afacerilor interne, al ministrului justiției și al directorului Serviciului Român de Informații

nr. M.66/98/3.005/8.966/2016, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 708 din 13 septembrie 2016, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) candidații pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională, după caz, elevii liceelor militare și ai școlilor militare/școlilor de agenți de poliție/de penitenciare sau studenții unei instituții de învățământ din sistemul de apărare, ordine publică și securitate națională pentru formarea cadrelor militare, polițiștilor și polițiștilor de penitenciare, în cazul în care competența nu aparține altui organism specific;”.

Art. 6. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul ministrului apărării naționale, al viceprim-ministrului, ministrului afacerilor interne, al ministrului justiției, al directorului Serviciului Român de Informații, al directorului Serviciului de Informații Externe, al directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale și al directorului Serviciului de Protecție și Pază nr. M55/107/2.587/C/10.357/210/496/831/2014 pentru aprobarea baremelor medicale privind efectuarea examenului medical pentru admiterea în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pe perioada școlarizării elevilor și studenților în unitățile/instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și de securitate națională, pentru ocuparea funcțiilor de soldat/gradat profesionist, precum și pentru candidații care urmează a fi chemați/rechemați/încadrați în rândul cadrelor militare în activitate/polițiștilor în serviciu/funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 686 și 686 bis din 19 septembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.72/2002**) privind aprobarea „Baremului medical pentru stabilirea aptitudinii față de îndeplinirea serviciului militar”, cu modificările și completările ulterioare;

c) orice alte dispoziții ale Serviciului Român de Informații contrare prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, prin grija Ministerului Apărării Naționale.

Ministrul apărării naționale,
Angel Tîlvăr
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
Ministrul justiției,
Marian-Cătălin Predoiu

Directorul Serviciului Român
de Informații,
Eduard Raul Hellvig
Directorul Serviciului de Informații
Externe,
Petru Gabriel Vlase

Directorul Serviciului de Telecomunicații
Speciale,
Ionel-Sorin Bălan
Directorul Serviciului de Protecție
și Pază,
Lucian-Silvan Pahonțu

***) Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.72/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece are ca obiect reglementări din domeniul apărării naționale, ordinii publice și securității naționale.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 396 din 29 decembrie 2022

MINISTERUL FINANTELOR
Nr. 883 din 27 ianuarie 2023

ORDIN

pentru aprobarea Procedurii privind calculul, încasarea și plata impozitului, precum și obligațiile declarative stabilite în condițiile art. 42 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției Îmbunătățiri funciare și fond funciar nr. 269.700 din 28.12.2022 și Avizul consultativ al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 8.940/2022,

în temeiul:

— art. 42 alin. (12) din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare, și art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale și ministrul finanțelor emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind calculul, încasarea și plata impozitului, precum și obligațiile declarative stabilite în condițiile art. 42 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției

Domeniilor Statului, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Structurile de specialitate din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerului Finanțelor și Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Sorin Moise,
secretar de stat

Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

ANEXĂ

PROCEDURĂ

privind calculul, încasarea și plata impozitului, precum și obligațiile declarative stabilite în condițiile art. 42 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului

Art. 1. — Prezenta procedură reglementează modul de calcul, încasare și plată a impozitului, precum și obligațiile declarative stabilite în condițiile art. 42 din Legea nr. 17/2014 privind unele măsuri de reglementare a vânzării terenurilor agricole situate în extravilan și de modificare a Legii nr. 268/2001 privind privatizarea societăților ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*.

Art. 2. — (1) Impozitul stabilit la art. 42 alin. (1) din lege se calculează și se încasează de notarul public înainte de

autentificarea actului notarial de vânzare a terenului agricol situat în extravilan și se declară de către notarii publici integral ca venit la bugetul de stat, lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost încasat, conform legii.

(2) Declararea impozitului prevăzut la alin. (1) se face prin completarea și depunerea formularului 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, în care se evidențiază, în mod distinct, impozitul încasat în condițiile art. 42 alin. (1) din lege.

(3) Declarația privind obligațiile de plată la bugetul de stat se depune la organul fiscal central competent de către notarii

publici, împreună cu „Borderoul privind distribuirea către unitățile administrativ-teritoriale a sumei de, reprezentând impozit suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan aferent lunii,” al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta procedură.

(4) Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie la sediul biroului notarului public, în numerar sau prin intermediul unui terminal POS, fie prin virament bancar, în contul biroului notarial. Modelul chitanțelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului în numerar se va stabili și se va tipări de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România. În cazul plății impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face conform art. 1.504 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menționa în încheierea de autentificare.

(5) În aplicarea art. 42 din lege nu se percepe impozit în cazul înstrăinării prin vânzare a terenurilor agricole situate în extravilan dobândite prin moștenire, partaj sau alte acte juridice de dobândire, cu excepția contractului de vânzare.

Art. 3. — Restituirea impozitului reținut din transferul prin vânzare al terenurilor agricole situate în extravilan, datorat în conformitate cu prevederile art. 42 din lege, încasat de către biroul notarial și virat la bugetul de stat, aferent unor tranzacții desființate ulterior achitării impozitului, se face la cererea contribuabilului de către organul fiscal competent în a cărui rază teritorială își are domiciliul acesta, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.384/2008 pentru aprobarea Procedurii de restituire a sumelor reprezentând impozit pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, virate la bugetul de stat, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cazul persoanelor juridice.

Art. 4. — (1) În vederea înstrăinării, prin vânzare, a pachetului de control al persoanelor juridice, în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (2) din lege, persoana fizică și/sau juridică care înstrăinează are obligația de a plăti un impozit în cotă de 80% aplicată asupra diferenței pozitive dintre valoarea terenurilor existentă la momentul înstrăinării pachetului de control și cea de la momentul dobândirii terenurilor, determinată potrivit valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici sau valorii minime stabilite prin studiul de piață realizat de către camerele notarilor publici, după caz, din respectiva perioadă.

(2) Impozitul prevăzut la alin. (1) se aplică asupra valorii totale calculate prin însumarea diferențelor pozitive aferente terenurilor dobândite cu cel mult 8 ani înainte de înstrăinarea pachetului de control, fără a lua în calcul diferențele negative, în situația în care persoana juridică are în proprietate mai multe terenuri agricole situate în extravilan.

(3) Contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal central competent, în temeiul actului juridic prin care are loc înstrăinarea, prin vânzare, a pachetului de control al persoanei juridice, prin completarea și depunerea declarației ale cărei model și conținut se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Contribuabilul are obligația plății impozitului prevăzut la alin. (1) în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere ale cărei model și conținut se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Exemplu de calcul al venitului obținut, în cazul prevăzut la art. 42 alin. (2) din lege:

Societatea X este unicul asociat al societății Y și decide să vândă, în luna iunie a anului 2023, 60% din pachetul de control

deținut la societatea Y. La momentul vânzării, societatea Y are în proprietate cinci terenuri care reprezintă 50% din proprietățile sale imobiliare.

Terenurile au intrat în patrimoniul societății după cum urmează:

1. terenul A — teren agricol situat în extravilan, în suprafață de 20.000 mp, achiziționat în luna martie 2018; perioada de deținere în proprietate a terenului — 5 ani (societatea);

2. terenul B — teren agricol situat în extravilan, în suprafață de 10.000 mp, achiziționat în luna noiembrie 2017; perioada de deținere în proprietate a terenului — 6 ani (societatea);

3. terenul C — teren agricol situat în extravilan, în suprafață de 100.000 mp, achiziționat în luna septembrie 2018; perioada de deținere în proprietate a terenului — 4 ani (societatea);

4. terenul D — teren agricol situat în extravilan, în suprafață de 2.500 mp, intrat în gestiune prin aport în natură în luna mai a anului 2017; perioada de deținere în proprietate a terenului este de 9 ani [6 ani (societatea) + 3 ani (asociatul)];

5. terenul E — teren situat în intravilan, în suprafață de 5.000 mp, intrat în gestiune prin achiziție în luna septembrie 2013; perioada de deținere a terenului este de 9 ani (societatea).

Asociatul unic intră sub incidența dispozițiilor art. 42 alin. (2) și (3) din lege, având obligația să plătească un impozit în cotă de 80% aplicată asupra valorii totale calculate prin însumarea diferențelor pozitive aferente terenurilor dobândite cu cel mult 8 ani înainte de înstrăinarea pachetului de control. Diferența de valoare se calculează, pentru fiecare teren agricol situat în extravilan, prin scăderea din valoarea existentă la momentul înstrăinării pachetului de control a celei de la momentul dobândirii terenului, determinată potrivit valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici sau valorii minime stabilite prin studiul de piață realizat de către camerele notarilor publici, după caz. Se iau în calcul numai diferențele pozitive de valoare.

Astfel, la momentul vânzării pachetului de control (iunie 2023) se înregistrează următoarea situație privitoare la diferențele pozitive/negative de valoare aferente terenurilor societății X:

1. pentru terenul A, diferență pozitivă de valoare de 80.000 lei, luată în considerare la calculul venitului obținut;

2. pentru terenul B, diferență pozitivă de valoare de 40.000 lei, luată în considerare la calculul venitului obținut;

3. pentru terenul C, diferență negativă de valoare de 50.000 lei, neluată în considerare la calculul venitului obținut;

4. pentru terenul D, diferență pozitivă de valoare de 4.000 lei, neluată în considerare, deoarece perioada de deținere a terenului este de 9 ani;

5. pentru terenul E, diferență pozitivă de valoare de 4.000 lei, neluată în considerare, deoarece este aferentă unui teren intravilan.

Calculul venitului obținut

Valoare totală = Diferență pozitivă pentru terenul A + Diferență pozitivă pentru terenul B = 80.000 + 40.000 = 120.000 lei

Contribuabilul are obligația de a declara venitul obținut în maximum 10 zile de la data transferului, la organul fiscal competent.

Art. 5. — (1) În cazul în care transferul dreptului de proprietate pentru situațiile prevăzute la art. 42 alin. (1) și (2) din lege se realizează prin hotărâre judecătorească, instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești rămase definitive comunică organului fiscal central din raza de competență teritorială a instanței hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătorești.

(2) Organul fiscal central din raza de competență teritorială a instanței transmite hotărârea și documentația aferentă, în termen de 5 zile de la primirea acestora, la organul fiscal central competent pentru stabilirea impozitului datorat. În termen de 60 de zile de la primirea documentației, organul fiscal central competent stabilește impozitul datorat în condițiile art. 42 din lege, prin emiterea deciziei de impunere ale cărei model și conținut se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) În situația în care organele fiscale centrale competente nu stabilesc impozitul în condițiile prevăzute la art. 42 alin. (9) din lege, la expirarea termenului de 60 de zile stabilit la alin. (2), contribuabilii pot solicita organelor fiscale centrale competente calculul impozitului și emiterea deciziei de impunere, prin completarea și depunerea unei cereri și a documentelor justificative. Modelul și conținutul cererii se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) În cazul în care, la primirea documentației transmise de instanțele judecătorești, se constată diferențe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Art. 6. — (1) Impozitul prevăzut la art. 42 alin. (1) din lege se plătește de notar până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost încasat, în contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.12.18.00 „Veniturile bugetului de stat — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organelor fiscale în a căror rază teritorială sunt luate în evidența fiscală birourile notarilor publici. În cazul birourilor notarilor publici care sunt luate în evidența fiscală în județul Ilfov, plata se efectuează în contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.12.18.00 „Veniturile bugetului de stat — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan”, care se deschide la Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Județului Ilfov.

(2) Contul 20.A.12.18.00 „Veniturile bugetului de stat — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan” se deschide la unitățile Trezoreriei Statului, pe codul de identificare fiscală al biroului notarului public.

(3) Codurile IBAN aferente contului 20.A.12.18.00 „Veniturile bugetului de stat — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan” sunt publicate pe website-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală la adresa de internet www.anaf.ro.

(4) Unitățile Trezoreriei Statului transmit organelor fiscale centrale competente zilnic, în sistem informatic, încasările din contul 20.A.12.18.00 „Veniturile bugetului de stat — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan”.

(5) Stingerea obligațiilor fiscale declarate de notarii publici prin formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat” se realizează luându-se în considerare sumele achitate de către aceștia în contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.12.18.00 „Veniturile bugetului de stat — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan”.

(6) După prelucrarea în sistem centralizat a datelor și informațiilor din „Borderoul privind distribuirea către unitățile administrativ-teritoriale a sumei de, reprezentând impozit suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan aferent lunii,” depus de notarii publici și după verificarea încasării efective a sumelor declarate cu titlu de impozit suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori din cadrul organului fiscal central competent întocmește „Situația

centralizată a sumelor reprezentând impozit suplimentar stabilit în cazul vânzării terenurilor agricole situate în extravilan care urmează a fi virate unităților administrativ-teritoriale în contul 21.A.12.18.00 «Veniturile bugetului local — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan», al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2 la prezenta procedură, și o transmit, cel târziu în a 5-a zi lucrătoare a lunii următoare încasării, unității Trezoreriei Statului la care sunt arondate.

(7) Situația centralizată prevăzută la alin. (6), întocmită și transmisă unității Trezoreriei Statului, cuprinde numai sumele declarate de notarii publici și achitate integral până la această dată.

(8) Sumele declarate și neachitate integral până la data întocmirii situației centralizate prevăzute la alin. (6) pot fi comunicate unității Trezoreriei Statului, în vederea distribuirii către fiecare unitate administrativ-teritorială destinată, după achitarea lor integrală, urmând a fi cuprinse în situația centralizată imediat următoare.

(9) Cel târziu în prima zi lucrătoare de la primirea de la organele fiscale a situației centralizate prevăzute la alin. (6), unitățile Trezoreriei Statului procedează la întocmirea ordinelor de plată pentru Trezoreria Statului (OPT) prin care virează suma cuvenită fiecărei unități administrativ-teritoriale în contul de venituri ale bugetului local 21.A.12.18.00 „Veniturile bugetului local — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan”, deschis la unitățile Trezoreriei Statului, inclusiv Activitatea de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București, pe codul de identificare fiscală al unităților administrativ-teritoriale.

(10) Plata impozitului suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan către unitățile administrativ-teritoriale se efectuează de către unitățile Trezoreriei Statului din contul de venituri ale bugetului de stat 20.A.12.18.00 „Veniturile bugetului de stat — Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan”, codificat cu codurile de identificare fiscală atribuite unităților administrativ-teritoriale beneficiare.

(11) Codurile de identificare fiscală ale unităților administrativ-teritoriale se publică pe website-ul Ministerului Finanțelor, la adresa de internet www.mfinante.gov.ro.

(12) În cazul situațiilor prevăzute la art. 42 alin. (8) și (9) din lege, plata impozitului suplimentar stabilit prin decizie de impunere emisă de organul fiscal central competent se efectuează în contul prevăzut la alin. (1).

(13) Decizia de impunere împreună cu borderoul al cărui model este prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta procedură, întocmite de compartimentul cu atribuții de gestiune a declarațiilor fiscale persoane fizice/juridice din cadrul organului fiscal central competent, se transmit, până cel târziu la finele lunii în care au fost emise, compartimentului cu atribuții de evidență pe plătitori. Borderoul se semnează de șeful compartimentului cu atribuții de gestiune a declarațiilor fiscale persoane fizice/juridice din cadrul organului fiscal central competent.

(14) După luarea în evidență a debitului instituit prin decizie de impunere și stingerea integrală a acestuia, compartimentul cu atribuții de evidență pe plătitori preia și datele referitoare la acest tip de operațiuni în situația centralizată prevăzută la alin. (6).

(15) Pentru distribuirea sumelor către unitățile administrativ-teritoriale cărora li se cuvin, prevederile alin. (6)—(10) se aplică în mod corespunzător.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta procedură.

ANEXA Nr. 1
la procedură

Birou Individual Notarial/Societate Profesională Notarială

Localitatea, județul/sectorul

Adresa

CIF

Telefon

BORDEROU
privind distribuirea către unitățile administrativ-teritoriale a sumei de,
reprezentând impozit suplimentar din vânzarea terenurilor agricole
situate în extravilan aferent lunii
nr. /data

— lei —

Nr. crt.	Denumirea județului	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Codul de identificare fiscală al unității administrativ-teritoriale	Impozitul total	Cota de 40% cuvenită bugetului local
0	1	2	3	4	5
1	Județul 1	Localitatea 1			
		Localitatea 2			
		etc.			
Total județ 1					
2	Județul 2	Localitatea 1			
		Localitatea 2			
		etc.			
Total județ 2					
...	etc.				
Total general					

L.S. Notar public

NOTĂ:

Prezentul borderou se depune la organul fiscal împreună cu formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”.

ANEXA Nr. 2
la procedură

DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE

UNITATEA FISCALĂ

Localitatea, județul/sectorul

SITUAȚIA CENTRALIZATĂ
a sumelor reprezentând impozit suplimentar stabilit
în cazul vânzării terenurilor agricole situate în extravilan care urmează a fi virate unităților
administrativ-teritoriale în contul 21.A.12.18.00 „Veniturile bugetului local —
Impozitul suplimentar din vânzarea terenurilor agricole situate în extravilan”
nr. /data

— lei —

Nr. crt.	Denumirea județului	Denumirea unității administrativ-teritoriale	Codul de identificare fiscală al unității administrativ-teritoriale	Cota de 40% cuvenită bugetului local
0	1	2	3	4
1	Județul 1	Localitatea 1		
		Localitatea 2		
		etc.		
Total județ 1				
2	Județul 2	Localitatea 1		
		Localitatea 2		
		etc.		
Total județ 2				
...	etc.			
Total general				

Conducătorul unității fiscale,

Întocmit

.....

.....

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 72

din 7 noiembrie 2022

Dosar nr. 1.508/1/2022

Ionel Barbă	—	pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal; președintele completului
Ana Roxana Tudose	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Andreea Marchidan	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Decebal Constantin Vlad	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Florentina Dinu	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Doina Vișan	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mariana Constantinescu	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Horățiu Pătrașcu	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Vasile Bîcu	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Emilia Claudia Vișoiu	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Liliana Vișan	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Elena Diana Tămagă	—	judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

(Dosarul nr. 2.194/100/2020), conform dovezilor aflate la dosar; (iii) a fost depus punct de vedere formulat de Agenția Județeană pentru Ocuparea Forței de Muncă Maramureș, prin care se susține interpretarea chestiunii de drept în sensul în care încheierea convențiilor și achitarea subvențiilor prevăzute de art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, sunt condiționate de depunerea unei cereri de către angajator, în termen de 12 luni de la data încheierii contractului de muncă cu o persoană ce face parte din categoriile la care se referă acest text legal, precum și de existența, în această perioadă de 12 luni, a fondurilor/creditelor bugetare aprobate în acest scop de către ordonatorii superiori de credite.

5. În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

6. Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 16 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.194/100/2020, a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, prin care să se dea o rezolvare de principiu cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Dacă încheierea convențiilor și achitarea subvențiilor prevăzute de art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, sunt condiționate doar de depunerea unei cereri de către angajator, în termen de 12 luni de la data încheierii contractului de muncă cu o persoană ce face parte din categoriile la care se referă acest text legal, sau dacă trebuie, în plus, ca în această perioadă de 12 luni să existe și fonduri/credite bugetare aprobate în acest scop de către ordonatorii superiori de credite?”

II. **Expunerea succintă a procesului. Obiectul investiției instanței care a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile. Stadiul procesual în care se află pricina**

A. Actul administrativ contestat

7. La 27 noiembrie 2019, A. S.R.L. a adresat Agenției Județene pentru Ocuparea Forței de Muncă Maramureș (AJOFM) o cerere prin care a solicitat acordarea drepturilor prevăzute de art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, în considerarea raportului de muncă încheiat cu doamna B.C., șomer în vârstă de peste 45 de ani.

8. Prin Decizia din 19 noiembrie 2020, AJOFM a respins cererea formulată de A. S.R.L., motivat de lipsa fondurilor bugetare necesare înăuntrul termenului de 12 luni de la data angajării persoanei pentru care s-a formulat solicitarea, ceea ce a generat imposibilitatea încheierii unei convenții între părți în acest termen.

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept este legal constituit, conform dispozițiilor art. 520 alin. (6) din Codul de procedură civilă și ale art. 36 alin. (2) lit. b) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul ICCJ*).

2. Ședința este prezidată de domnul judecător Ionel Barbă, pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.194/100/2020.

4. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că: (i) a fost depus la dosar raportul întocmit de doamna judecător Liliana Vișan asupra chestiunii de drept, prin care se propune respingerea, ca inadmisibilă, a sesizării; (ii) raportul a fost comunicat părților din dosarul în care a fost formulată sesizarea

B. Acțiunea în anulare

9. Împotriva Deciziei din 19 noiembrie 2020, A. S.R.L. a formulat acțiune în anulare, arătând, în esență, următoarele: a formulat cererea și a depus documentele necesare pentru acordarea subvenției în termen de 3 luni de la data angajării persoanei, cu respectarea termenului de decădere de 12 luni prevăzut de lege; nu i se poate aplica sancțiunea decăderii; lipsa fondurilor este irelevantă; pârâta AJOFM trebuia să încheie convenția la momentul depunerii documentelor necesare; a angajat muncitorul tocmai în considerarea acestei subvenții prevăzute de lege.

C. Întâmpinarea

10. Pârâta AJOFM a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea acțiunii, arătând că cererea reclamantei nu a putut fi soluționată la momentul formulării, deoarece bugetul alocat în 2019 pentru subvenționarea locurilor de muncă în condițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 a fost epuizat datorită numărului mare de cereri, nemaifiind alocate fonduri suplimentare, iar în anul 2020 au fost alocate fonduri doar în urma rectificării bugetare din 25 august 2020, la mai mult de 12 luni de la data angajării doamnei B.C., fiind astfel împlinit termenul de decădere, astfel încât convenția nu a mai putut fi încheiată.

D. Hotărârea primei instanțe

11. Prin Sentința civilă nr. 1.514/2021, Tribunalul Maramureș a admis acțiunea reclamantei și a dispus anularea Deciziei din 19 noiembrie 2020 și obligarea pârâtei să recunoască dreptul reclamantei de a încasa suma de 2.250 lei lunar, pentru o perioadă de 12 luni. În esență, instanța de fond a reținut următoarele: reclamanta a formulat cererea de acordare a subvenției în termen de 3 luni de la data angajării doamnei B.C.; lipsa fondurilor nu poate constitui un impediment pentru recunoașterea îndreptățirii reclamantei la încasarea subvenției; gestionarea de către stat a unor fonduri nu poate afecta existența unor drepturi recunoscute prin lege; administrația este în culpă pentru faptul că nu s-a încheiat convenția.

E. Recursul exercitat împotriva hotărârii primei instanțe

12. Împotriva hotărârii primei instanțe a formulat recurs pârâta AJOFM, arătând, în esență, următoarele: aprobarea unor subvenții din bugetul asigurărilor pentru șomaj și încheierea convențiilor cu angajatorii care solicită acordarea subvențiilor, în lipsa unor credite bugetare aprobate și repartizate cu această destinație, constituie infracțiune și se pedepsesc cu închisoarea; la momentul la care reclamanta a formulat cererea nu erau alocate credite bugetare cu această destinație; asemenea fonduri au fost alocate doar în urma rectificării bugetare din 25 august 2020, la mai mult de 12 luni de la data la care reclamanta a angajat-o pe doamna B.C.; termenul de 12 luni este un termen de decădere, ca modalitate de stingere a dreptului subiectiv civil; dreptul reclamantei de a beneficia de subvenție era condiționat de existența unor fonduri/credite bugetare și existența unui termen înăuntru cărui se putea acorda subvenția; acordarea subvenției în afara celor 12 luni este nelegală.

13. Recursul a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal cu nr. 2.194/100/2020, dosar în care a fost formulată prezenta sesizare.

III. Normele de drept ce formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile

14. Dispozițiile legale supuse interpretării sunt cele ale alin. (1) al art. 85 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare (denumită în continuare *Legea nr. 76/2002*), având următorul conținut:

„Art. 85. — (1) *Angajatorii care încadrează în muncă, pe perioadă nedeterminată, șomeri în vârstă de peste 45 de ani,*

șomeri care sunt părinți unici susținători ai familiilor monoparentale, șomeri de lungă durată sau tineri NEET primesc lunar, pe o perioadă de 12 luni, pentru fiecare persoană angajată din aceste categorii, o sumă în cuantum de 2.250 lei, cu obligația menținerii raporturilor de muncă sau de serviciu cel puțin 18 luni.”

15. Instanța de trimitere a indicat și următoarele dispoziții, ca fiind relevante pentru dezlegarea chestiunii de drept:

— art. 95 alin. (1¹) din *Legea nr. 76/2002*:

„Art. 95. — (...) (1¹) *Măsurile de stimulare a ocupării forței de muncă finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru a căror acordare se prevede, potrivit dispozițiilor legale, încheierea de contracte sau convenții cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, se acordă în limita sumelor aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj cu această destinație, cu respectarea prevederilor Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.”*

— art. 59 din *Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002*, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 174/2002 (denumite în continuare *Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002*), care reglementează procedura acordării subvenției prevăzute de art. 85 alin. (1) din *Legea nr. 76/2002*:

„Art. 59. — (1) *Pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 85 din lege, angajatorii vor încheia cu agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, în termen de 12 luni de la data angajării persoanelor, o convenție potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 19.*

(2) *Termenul prevăzut la alin. (1) este termen de decădere din dreptul de a beneficia de măsurile de stimulare prevăzute la art. 85 din lege.”*

— art. 4 din *Legea finanțelor publice nr. 500/2002*:

„Art. 4. — (1) *Legea bugetară anuală prevede și autorizează, pentru anul bugetar, veniturile și cheltuielile bugetare, precum și reglementări specifice exercițiului bugetar.*

(2) *Sumele aprobate, la partea de cheltuieli, sub forma creditelor de angajament și creditelor bugetare, în cadrul cărora se angajează, se ordonancează și se efectuează plăți, reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite.*

(3) *Angajarea cheltuielilor din bugetele prevăzute la art. 1 alin. (2) se face numai în limita creditelor de angajament și în scopurile pentru care au fost aprobate.*

(4) *Angajarea cheltuielilor peste creditele de angajament și utilizarea creditelor bugetare în alte scopuri decât cele aprobate atrag răspunderea celor vinovați, în condițiile legii.*

(5) *Pentru acțiunile anuale și multianuale se înscriu în buget, distinct, creditele de angajament și creditele bugetare.*

(6) *În vederea realizării acțiunilor anuale și multianuale, ordonatorii de credite încheie angajamente legale, în limita creditelor de angajament aprobate prin buget pentru anul bugetar respectiv.”*

IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

16. AJOFM a formulat punct de vedere, prin care se susține interpretarea chestiunii de drept în sensul în care încheierea convențiilor și achitarea subvențiilor prevăzute de art. 85 alin. (1) din *Legea nr. 76/2002* privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, sunt condiționate de depunerea unei cereri de către angajator, în termen de 12 luni de la data încheierii contractului de muncă cu o persoană ce face parte din categoriile la care se referă acest text legal, precum și de existența, în această perioadă de 12 luni, a fondurilor/creditelor bugetare aprobate în acest scop de către ordonatorii superiori de credite.

V. Punctul de vedere al completului de judecată care a adresat sesizarea

17. Instanța de trimitere a apreciat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă: (i) instanța de trimitere — Curtea de Apel Cluj — este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, în recurs, conform art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare; (ii) de modul de dezlegare a chestiunii de drept depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât litigiul privește legalitatea unei decizii prin care a fost respinsă cererea de acordare a subvenției prevăzute de art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 din cauza faptului că, în termen de 12 luni de la încheierea contractului de muncă, nu au fost disponibile fonduri pentru acordarea acestor subvenții; (iii) cu privire la chestiunea de drept în discuție, nu a fost identificată jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante pentru ca mecanismul cu funcție de prevenție a hotărârii prealabile să fie înlăturat, astfel încât și cerința noutății este îndeplinită; (iv) cu privire la chestiunea de drept, Înalta Curte nu a fost investită cu un recurs în interesul legii sau cu o cerere de pronunțare a unei hotărâri prealabile.

18. Instanța de trimitere consideră că este îndeplinită și condiția ca problema de drept să comporte o anumită dificultate de natură a impune o interpretare cu caracter unificator, câtă vreme nu se poate considera că textele de lege citate la paragrafele 14 și 15 din prezenta decizie ar conține o soluție legislativă clară.

19. De asemenea, instanța de trimitere apreciază că textele de lege citate la paragrafele 14 și 15 din prezenta decizie comportă reale dificultăți de interpretare.

20. Astfel, pe de o parte, art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 stabilește, aparent în mod imperativ, dreptul la obținerea subvenției cu unica condiție a încadrării în muncă a categoriilor de persoane acolo enumerate, însă, pe de altă parte, art. 95 alin. (1) din aceeași lege prevede că aceste subvenții se acordă în limita sumelor aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj, cu această destinație. Ceea ce textele nu lămuresc este dacă ordonatorii de credite responsabili sunt obligați să prevadă în buget sume care să permită acordarea subvenției tuturor operatorilor economici care solicită acest lucru sau dacă, din contră, mai întâi se stabilesc aceste sume, iar apoi cererile operatorilor economici sunt soluționate, fiind de observat și că, pentru această din urmă situație, nu se stabilește modalitatea în care se vor determina operatorii economici care vor primi efectiv subvenția.

21. În continuare, dacă s-ar accepta cea de-a doua interpretare propusă, se observă că nu este clară nici modalitatea în care ar trebui interpretat termenul de decădere de 12 luni. Astfel, natura unui termen de decădere este, finalmente, cea a unei instituții sancționatorii în sensul că, similar situației prescripției, partea care nu își exercită dreptul într-un anumit termen este sancționată cu pierderea dreptului. Or, în speță, reclamanta-intimată a formulat cererea înăuntrul termenului de decădere, caz în care se ridică întrebarea dacă decăderea poate totuși opera pentru că în cadrul termenului nu au fost disponibile fonduri, deci pentru o chestiune neimputabilă intimatei.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

A. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

22. În urma consultării evidențelor întocmite la nivelul instanței supreme, în jurisprudența Completului competent să judece recursul în interesul legii și a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nu au fost identificate decizii care să prezinte relevanță asupra dezlegării problemei de drept ce formează obiectul sesizării.

B. Jurisprudența instanțelor naționale

23. Curțile de apel Brașov, București, Constanța, Iași, Pitești, Târgu Mureș și Timișoara au comunicat faptul că, în raza lor teritorială de competență, nu a fost identificată jurisprudență cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

24. Într-o **orientare jurisprudențială**, s-a apreciat că acordarea drepturilor prevăzute la art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 este condiționată de existența fondurilor în bugetul asigurărilor pentru șomaj cu această destinație.

25. În acest sens, este jurisprudența următoarelor instanțe: curțile de apel Bacău (Sentința civilă nr. 709C/2021 a Tribunalului Neamț, definitivă prin Decizia Curții de Apel Bacău nr. 302 din 17 mai 2022), Cluj (Decizia civilă nr. 652/2020) și Suceava (Decizia nr. 632/2020). În același sens și-a exprimat **punctul de vedere teoretic, nesusținut de practică judiciară**, și Tribunalul Vaslui.

26. În susținerea acestei practici judiciare au fost reținute următoarele argumente:

(i) conform art. 95 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, încheierea convenției și acordarea subvenției prevăzute de art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 se pot face numai în limita sumelor aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj cu această destinație, cu respectarea prevederilor Legii finanțelor publice nr. 500/2002;

(ii) a interpreta dispozițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 în sensul că solicitantul este îndreptățit a primi subvenția doar ca urmare a faptului că a depus o cerere în acest sens după încheierea contractului individual de muncă cu angajatul, în condițiile prevăzute de dispozițiile respective, ar echivala cu ignorarea prevederilor art. 95 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, care, practic, ar rămâne fără efect. În cauza dedusă judecătii, s-a reținut că, din înscrisurile prezentate de AJOFM, rezultă că, de la data depunerii cererii, nu au existat fonduri disponibile în buget cu această destinație.

27. Într-o **altă orientare jurisprudențială**, s-a apreciat că încheierea convențiilor și achitarea subvențiilor prevăzute de dispozițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 nu sunt condiționate de existența fondurilor prevăzute în buget cu această destinație, fiind condiționate numai de depunerea unei cereri de către angajator, în condițiile prevăzute de dispozițiile menționate.

28. În acest sens este jurisprudența comunicată de următoarele instanțe: curțile de apel Alba Iulia (Decizia civilă nr. 381/2022), Cluj (Decizia nr. 49/2020; Decizia nr. 115/2021; Decizia nr. 869/2021, Decizia nr. 1.429/2021), Craiova (Sentința nr. 403/2021, definitivă prin Decizia Curții de Apel Craiova nr. 2.320/2021), Galați (Decizia nr. 680/2022), Ploiești (Decizia nr. 1.443/2021), Suceava (Decizia nr. 4.847/2013; Decizia nr. 490/2022), tribunalele Dolj (Sentința nr. 435/2022, definitivă prin Decizia nr. 1.284/2022 a Curții de Apel Craiova) și Satu Mare (Decizia nr. 654/R/2011). În același sens și-au exprimat **punctul de vedere teoretic, nesusținut de practică judiciară**, următoarele instanțe: Curtea de Apel Târgu Mureș și tribunalele București, Călărași, Giurgiu, Gorj, Ialomița, Iași, Ilfov, Mehedinți și Vrancea.

29. Într-un **punct de vedere teoretic nuanțat, nesusținut de practică judiciară**, s-a apreciat că încheierea convențiilor și achitarea subvențiilor prevăzute de dispozițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 sunt condiționate doar de depunerea unei cereri de către angajator, în termen de 12 luni de la data încheierii contractului de muncă cu o persoană ce face parte din categoriile la care se referă acest text legal (Tribunalul Hunedoara).

30. În sensul acestei practici judiciare, au fost reținute următoarele argumente:

- (i) condițiile pe care angajatorul trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de drepturile prevăzute la art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 sunt prevăzute de articolul respectiv și de prevederile art. 59 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002. Este adevărat că art. 95 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 impune ca măsurile de stimulare a ocupării forței de muncă finanțate din bugetul asigurărilor pentru șomaj, pentru a căror acordare se prevede, potrivit dispozițiilor legale, încheierea de contracte sau convenții cu agențiile pentru ocuparea forței de muncă, să se acorde cu respectarea sumelor aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj cu această destinație, cu respectarea prevederilor Legii finanțelor publice nr. 500/2002, cu modificările și completările ulterioare. În cauza dedusă judecătii (Decizia Curții de Apel Alba Iulia nr. 381/2022), însă, s-au reținut următoarele:
- a) AJOFM nu a justificat nici limitele bugetare și nici depășirea cheltuielilor în perioada în care reclamanta a formulat cererea de acordare a subvenției;
- b) o multitudine de cereri depuse de alți angajatori ulterior depunerii cererii reclamantei (care a fost respinsă pentru lipsa fondurilor) au primit soluții favorabile, iar pârâta a încheiat convenții cu aceștia, fără a invoca lipsa fondurilor necesare pentru încheierea și finanțarea lor;
- c) pârâta AJOFM nu a oferit nicio explicație rezonabilă cu privire la faptul că cererea reclamantei a fost soluționată la aproximativ un an de la data înregistrării, interval de timp în care a încheiat convenții pentru același tip de cereri depuse de alți angajatori ulterior datei depunerii cererii de către reclamantă;
- d) pârâta AJOFM nu a oferit nicio explicație rezonabilă de ce finanțarea convenției pentru cererea formulată de reclamantă nu s-a putut realiza din fonduri externe nerambursabile în condițiile în care art. 85² din Legea nr. 76/2002 prevede că măsurile prevăzute la art. 73², 74, 75, 80 și 85 pot fi finanțate, pe baza principiului adiționalității, conform art. 95 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului și Consiliului din 17 decembrie 2013, atât din fonduri externe nerambursabile, cât și din fondurile publice naționale aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- e) în circumstanțele expuse s-a reținut că pârâta AJOFM a acționat cu exces de putere prin încălcarea dreptului reclamantei de a beneficia de același tratament aplicat altor persoane;
- (ii) dispozițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 stabilesc, în mod imperativ, dreptul la obținerea subvenției cu unica condiție a încadrării în muncă a categoriilor de persoane enumerate, neexistând obligația îndeplinirii unei condiții suplimentare, respectiv ca, în această perioadă de 12 luni, să existe și fonduri/credite bugetare aprobate în acest scop de către ordonatorii superiori de credite, cu atât mai mult cu cât aceste subvenții nu se suportă din bugetul propriu al angajatorilor, ci din bugetele special constituite în acest scop, fiind achitate prin intermediul agențiilor județene pentru ocuparea forței de muncă. În consecință, singura condiție care trebuie îndeplinită de către angajatorii care încadrează în muncă persoanele la care textul de lege face referire este aceea de a menține raporturile de muncă pe o perioadă de cel puțin 18 luni, sub

sanctiunea prevăzută de art. 85 alin. (4) din Legea nr. 76/2002, respectiv de a restitui în totalitate agențiilor pentru ocuparea forței de muncă sumele încasate cu acest titlu;

- (iii) potrivit dispozițiilor art. 85² din Legea nr. 76/2002, „Măsurile prevăzute la art. 73², 74, 75, 80 și 85 se finanțează, pe baza principiului adiționalității, conform art. 95 din Regulamentul (UE) nr. 1.303/2013 al Parlamentului și Consiliului din 17 decembrie 2013, din fonduri externe nerambursabile și din fondurile publice naționale aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj”. Din economia dispozițiilor pct. 2 „Acordarea de credite în condiții avantajoase” din secțiunea a 3-a „Stimularea angajatorilor pentru încadrarea în muncă a șomerilor” rezultă că subvențiile nu se suportă din bugetul propriu al angajatorilor, ci din bugetele special constituite în acest scop, fiind achitate prin intermediul agențiilor județene pentru ocuparea forței de muncă, astfel încât condiția suplimentară la care se face referire în textul sesizării apare ca lipsită de justificare legală;
- (iv) interpretarea în sensul condiționării încheierii convenției și acordării subvenției în condițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 de existența fondurilor/creditelor bugetare aprobate în acest scop ar adăuga la lege, pentru acordarea drepturilor fiind suficientă depunerea unei cereri de către angajator, în termen de 12 luni de la încheierea contractului de muncă în condițiile prevăzute de dispozițiile menționate;
- (v) lipsa alocării fondurilor din bugetul asigurărilor pentru șomaj nu poate constitui temei legal pentru neacordarea facilităților către entitatea care a formulat cererea, în condițiile în care aceasta a încheiat o convenție unde se menționează că AJOFM se obligă să acorde sumele convenite potrivit art. 85 din Legea nr. 76/2002, prin plata acestora, conform prevederilor art. 61 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002. Or, potrivit acestor dispoziții, sumele lunare convenite conform art. 80, 85, 93⁴ și 93⁶ din lege se acordă de agenția pentru ocuparea forței de muncă județeană, respectiv a municipiului București, din bugetul asigurărilor pentru șomaj, în termen de 15 zile lucrătoare de la data de 1 a lunii următoare expirării termenului de depunere a documentelor necesare pentru verificarea și acordarea acestor sume. Așadar, sursa de finanțare este implicit indicată în convenția încheiată. Această sursă este reprezentată de bugetul asigurărilor pentru șomaj, iar împejurarea referitoare la lipsa aprobării sumelor în acest buget, ca urmare a nealocării resurselor financiare constituie, în realitate, neîndeplinirea obligației asumate de agenția pentru ocuparea forței de muncă prin convenție și nicidecum un motiv de sistare a plății stimulentei la care această instituție s-a obligat;
- (vi) dispozițiile art. 95 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 și art. 4 din Legea nr. 500/2002 impun respectarea limitei sumelor aprobate în bugetul asigurărilor pentru șomaj cu această destinație, dar fără a condiționa încheierea convențiilor prevăzute de art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 de aprobarea propriu-zisă a bugetului. Dacă prevederile art. 85 și ale art. 95 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, art. 4 din Legea nr. 500/2002 și art. 59 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 ar fi interpretate în sensul

că încheierea convențiilor este condiționată de existența în buget a fondurilor cu această destinație, aceasta ar reprezenta adăugarea unei cerințe pe care legea nu o prevede și care ar face ineficiente cererile în ipoteza în care termenul de decădere de 12 luni expiră înainte de data aprobării suplimentării bugetului. Cu alte cuvinte, fără nicio culpă din partea angajatorului, care a respectat cerințele impuse de lege, se ajunge la respingerea unei solicitări perfect legale pe motiv că nu s-au aprobat creditele bugetare. Or, dacă aprobarea prealabilă a creditelor bugetare ar reprezenta o cerință, legiuitorul ar fi prevăzut-o în mod expres. De asemenea, trebuie avut în vedere și faptul că de aprobarea creditelor bugetare ar putea depinde decontarea sumelor, dar nu și aprobarea cererii de acordare a subvenției. Ca atare, în condițiile în care beneficiarul a depus lunar documentația pentru a obține subvenția prevăzută de art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002, a înregistrat declarațiile și datele despre angajator și a întocmit situațiile financiare aferente, refuzul AJOFM de a vira subvenția a fost emis cu exces de putere;

- (vii) dacă s-ar admite ideea că este legală condiționarea încheierii convenției de existența fondurilor bănești, s-ar încălca principiul egalității în fața legii și s-ar crea o situație discriminatorie pentru angajatorii care nu ar beneficia de subvențiile prevăzute de lege cu toate că îndeplinesc cerințele legale în integralitatea lor, față de cei care au beneficiat de subvenții pentru că au avut șansa ca, la momentul introducerii cererii lor, statul român să beneficieze de fondurile bănești necesare.

VII. Jurisprudența Curții Constituționale

31. În jurisprudența Curții Constituționale nu au fost identificate repere relevante pentru soluționarea prezentei sesizări.

VIII. Răspunsul Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

32. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, la momentul respectiv, practica judiciară, în vederea promovării unui recurs în interesul legii cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării.

IX. Raportul asupra chestiunii de drept

33. Prin raportul asupra chestiunii de drept, întocmit conform art. 520 alin. (7) coroborat cu art. 516 alin. (6) și (7) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. Înalta Curte de Casație și Justiție

34. Analizând, cu prioritate, îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că sesizarea este inadmisibilă, pentru considerentele arătate în continuare.

35. Din cuprinsul prevederilor art. 519 din Codul de procedură civilă, care reglementează procedura de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, au fost decelate, pe cale jurisprudențială, următoarele condiții de admisibilitate necesar a fi îndeplinite cumulativ: (i) existența unei cauze aflate în curs de judecată; (ii) cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit să soluționeze cauza; (iii) instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; (iv) ivirea unei chestiuni de drept veritabile, susceptibile să dea naștere

unor interpretări diferite, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; (v) chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită să fie nouă; (vi) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

36. În prezenta cauză sunt îndeplinite primele trei și a șasea dintre condițiile de admisibilitate, întrucât sesizarea a fost formulată în cadrul unui litigiu aflat pe rolul Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Cluj, care este investită în ultimă instanță cu soluționarea recursului, hotărârea ce urmează a fi pronunțată fiind definitivă potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă, iar asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

37. În ceea ce privește a patra condiție de admisibilitate, din expunerea anterioară rezultă că soluționarea pe fond a cauzei vizând controlul de legalitate al actelor administrative contestate emise în aplicarea dispozițiilor art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 depinde de dezlegarea ce urmează a fi dată chestiunii de drept menționate la paragraful 6 din prezenta decizie.

38. Subsumat celei de-a patra condiții de admisibilitate, înainte de a proceda la examinarea componentei referitoare la caracterul veritabil al chestiunii de drept supuse dezlegării, se apreciază că nu este îndeplinită a cincea condiție de admisibilitate, pentru argumentele arătate în continuare.

39. În ceea ce privește a cincea condiție de admisibilitate, referitoare la „noutatea” chestiunii de drept supuse dezlegării, care să justifice angrenarea mecanismului hotărârii prealabile, în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-au reținut următoarele:

a) în absența unei definiții legale a noțiunii de „noutate”, verificarea acestei condiții ține de exercitarea dreptului de apreciere al completului investit cu soluționarea sesizării (Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 1 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 9 aprilie 2014; Decizia nr. 3 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; Decizia nr. 13 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 13 iulie 2015; Decizia nr. 14 din 8 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 1 octombrie 2015; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.213 din 21 decembrie 2021);

b) cerința „noutății” este îndeplinită atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudențial (deciziile menționate în paragraful anterior, precum și Decizia nr. 4 din 14 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 16 iunie 2014; Decizia nr. 41 din 21 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 10 februarie 2017; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021), precum și în ipoteza în care fie s-ar impune anumite clarificări în privința unei norme legale mai vechi, dar într-un context legislativ nou sau modificat față de unul anterior (ipoteza așa-zisei reevaluări a interpretării normei), fie este vizată o normă mai veche, dar a cărei aplicare frecventă a devenit actuală mult ulterior intrării ei în vigoare (spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 10 din 20 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 832 din

14 noiembrie 2014; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021, paragrafele 81 și 82);

c) „noutatea” chestiunii de drept se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, în urma unei interpretări date, opiniile jurisprudențiale diferite neputând constitui temei declanșator al mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile. În situația în care există un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat, uneori chiar diferit, o problemă de drept, mecanismul legal de unificare a practicii judiciare este cel cu funcție de reglare — recursul în interesul legii, iar nu hotărârea prealabilă (spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021, paragraful 83; Decizia nr. 33 din 6 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 29 iunie 2022, paragraful 63);

d) în condițiile în care este depășit stadiul unei practici incipiente și este conturată o practică — unitară sau neunitară — în legătură cu chestiunea de drept, nu se mai poate recurge la mecanismul hotărârii prealabile, deoarece nu mai poate fi atins scopul preîntâmpinării practicii neunitare, problema de drept neputând fi considerată a fi nouă. În analiza cerinței noutății, având în vedere atât scopul hotărârii prealabile de a preveni apariția unei practici judiciare neunitare, cât și necesitatea de a evita paralelismul și suprapunerea cu mecanismul recursului în interesul legii, procedura pronunțării unei hotărâri prealabile nu este chemată să dea o soluție unei practici divergente deja existente (spre exemplu, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept: Decizia nr. 57 din 9 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 10 martie 2020, paragrafele 112—115; Decizia nr. 76 din 15 noiembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 1213 din 21 decembrie 2021, paragrafele 84—86; Decizia nr. 33 din 6 iunie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 29 iunie 2022, paragrafele 64 și 65).

40. În cadrul prezentei sesizări, din expunerea jurisprudenței la nivel național de la secțiunea a VI-a a prezentei decizii, se apreciază că este depășit stadiul unei practici incipiente, fiind identificate trei hotărâri definitive în sensul unei orientări jurisprudențiale și 13 hotărâri definitive în sensul unei alte orientări jurisprudențiale, ceea ce relevă faptul că problema de drept a primit dezlegare din partea instanțelor, fiind conturată, astfel, chiar o practică judiciară neunitară la nivelul curților de apel.

41. Fără a realiza o examinare aprofundată a condiției de admisibilitate referitoare la caracterul veritabil al chestiunii de drept supuse dezlegării, se cuvine a fi observat faptul că jurisprudența indicată la secțiunea a VI-a din prezenta decizie conturează concluzia, cel puțin aparentă, că instanțele, soluționând cauzele respective, nu s-au confruntat cu un grad de dificultate care să le determine să sesizeze Înalta Curte în procedura hotărârii prealabile, ceea ce *prima facie* ar justifica și aprecierea că nici a patra condiție de admisibilitate nu este îndeplinită.

42. Pe de altă parte, existența unei practici judiciare neunitare fundamentează aprecierea că ne aflăm într-o situație care ar reclama intervenția mecanismului cu funcție de reglare a practicii judiciare, și anume recursul în interesul legii, întrucât, în procedura hotărârii prealabile, Înalta Curte nu este chemată să se pronunțe asupra problemelor de drept care au fost soluționate diferit de instanțele judecătorești, ci de a da o rezolvare de principiu unei chestiuni de drept care să poată fi considerată veritabilă și având caracter de noutate în sensul celor reținute în practica Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

43. Pentru toate considerentele arătate se apreciază că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate decelate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, astfel că, în temeiul art. 521 alin. (1) din același cod,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, prin Încheierea din 16 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.194/100/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă încheierea convențiilor și achitarea subvențiilor prevăzute de dispozițiile art. 85 alin. (1) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, sunt condiționate doar de depunerea unei cereri de către angajator, în termen de 12 luni de la data încheierii contractului de muncă cu o persoană ce face parte din categoriile la care se referă acest text legal, sau dacă trebuie, în plus, ca în această perioadă de 12 luni să existe și fonduri/credite bugetare aprobate în acest scop de către ordonatorii superiori de credite.

Obligatorie, potrivit art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 noiembrie 2022.

Președintele completului,

Ionel Barbă,

judcător,

pentru președintele Secției de contencios administrativ și fiscal

Magistrat-asistent,
Elena-Mădălina Ivănescu

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 463849